

revisionens Arbejde kunde have en større Indflydelse, hvis de forskellige Udtryk, som bruges i Indstillingerne, bleve mere — om jeg saa maa sige — paaagtede af Ministerierne. Dersom man saa Ministerierne saa meget som muligt erkjende, at der i Rigsdagens Beslutninger laa udtalt en Dabel — thi ved Ordene „passerer for denne gang“ o. s. fr. udtales der en Dabel fra Rigsdagens Side — og dersom vi kom saa vidt, at Ministerierne vilde søge, deels ved Oplysninger og deels ved de Argumenter, de have at fremsføre, at bevirke, at Rigsdagen ikke kom til at bruge saadanne Udtryk, saa tvivler jeg ikke paa, at Statsrevisionens Arbejde vilde have en endnu større Indflydelse; men desuagtet kan jeg ikke være enig i, at Statsrevisionen ikke skulde have indvirket bethdeligt paa hele Bestyrelsen.

Finantsministeren: Jeg vil kun tilføje mig i Anledning af en Indvending, som den ærede Ordfører gjorde mod det andet af de Forslag, som jeg havde tilladt mig at fremsætte, at gjøre den Bemærkning, at han maa sige ikke tilfulde har forstaaet min egentlige Hensigt med hvad jeg udtalte. Maa sige kan jeg paa en mere praktisk Maade tilkjendegive dette ved at anføre, at det Væsentligste af mit Formaal vilde være opnaaet derved, om Landsthinget f. Ex. istedetfor ved denne Sags næste Behandling at vedtage, formodentlig 4 eller 8 Sider Resolutioner, kun vilde vedtage en eneste Resolution, den nemlig, som er Slutningsindstillingen. Dersom de ærede Herrer Medlemmer af dette Thing ville sætte sig ind i den Tanke, hvad dette nærmest vilde medføre, den Indvirkning, det for det Første vilde have paa Forhandlingerne her i Thinget, og den, det dernæst vilde have paa Statsrevisionens Arbejde og den Form, hvori det kom til at fremtræde for det høie Thing, troer jeg, at det vil klart sees, at det vilde være ikke saa ganske ubetydelige Fordele, som derved vilde være vundne, og at i det Hele taget de Formaal, der nu kunne naaes ved Statsrevisionens Arbejde, paa en bedre og billigere Maade vilde opnaaes, end det nu er Tilfældet. — Det ærede Medlem, der næstsidst havde Ordet (Vjerring), foreslog mig at foranledige en Forandring eller en

Overeenskomst mellem begge Thingene med Hensyn til det Arbejde, der bliver paalagt Statsrevisionen. Jeg maa tilføje, at det forekommer mig, at det ikke vilde være ganske paa sin Plads, om Finantsministeren paa den Maade vilde gribe ind i Ordningen af Revisionen. Sligt er altid udgaaet fra Thingenes eget Initiativ; den Maade, hvorpaa Thingene udøve deres Kontrol med Regjeringen i finantseftersende, have de selv at bestemme. Jeg maa derfor ogsaa indrømme, at det ikke er uden en vis Betænkelighed, at jeg i det Hele taget har tilladt mig at fremsføre de Bemærkninger, jeg her har fremsat, idet det forekommer mig, at Regjeringen helst maa holde sig tilbage derfra; men jeg har dog troet at slybe selve det Arbejde, der gjøres, at udtale, hvad Erfaringen havde lært mig vare dets Mangler, hidrørende fra den Grundvold, hvorpaa det hvilede, og jeg beder det høie Thing undskyldte, hvis jeg i denne Henseende ikke skulde have truffet dets Anskuelser om det Passende.

André: Jeg maa nødvendig tilføje et Par Ord, ikke for at komme tilbage paa en Debat om Principerne i Sagen, thi jeg har allerede erklæret, at dette er ikke mit Formaal, men kun for at gjøre en tidligere Udtalelse af mig tydelig, for at forebygge en Misforstaaelse, jeg maatte berygte ellers let kunde opstaa hos Flere, ligesom den, efter hvad jeg nu har hørt, er opstaaet hos den ærede Ordfører. Hvad jeg meente med, at dette store foreliggende Arbejde var af ringe Betydning eller, som jeg udtrykte mig, næsten bethdningsløst eller hvilket tilsvarende Udtryk jeg nu brugte, gjaldt Arbejdet, som det nu foreligger med alle disse utallige Indstillinger og Modifikationer af Udtryk, hvori de ere gjorte; det var den hele Detail og Form, det hele voluminøse, store og omfattende Værk, jeg sigtede til. Der er naturligtvis Ingen, der kjender til disse Forhold, der har kunnet mene, at det, at Regjeringen er nødsaget til at fremkomme med udførlige Regnskaber, der offentliggjøres og fremlægges for den lovgivende Forsamling, saaledes at de af den paa en eller anden Maade, lige gyldig nu hvilken, kunne gjøres til Gjenstand for Kritik, for at erfare, hvorledes hver enkelt